

1. szám.

Jan. 3-án 1863.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sokféle képpel ellátva.

Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jul.—dec. 3 frt., és három óra **XIII. kötet.**
 okt—dec. 1 frt. 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárusnál.

Kiadó hivatal : Pest, egyetem-utca 4-ik szám.

1863. 974.
 KÖNYVTÁR
 NÖVEDEKNAPLO

A SZERÉNY MAGYAR EMBER ÉS JÓ BARÁTJA.

„Kedves magyar ember, gyerejde, hadd látlak :
 Mit kívánjak neked? no mondd meg emberül.
 Valami drága jót, mit te nagyon szeretsz,
 — És a mi nekem egy krajczárba se kerül.“

„Köszönöm, grácia; nem vagyok érdemes,
 Mindennel beérem; — szép hogy van rám gondod
 Nem csak a mindennel, még a semmivel is:
 Még vissza is adok belőle egy fontot.“

„No csak mondd hát, mi kell? Akármilyen drága.
 Kívánjak-e neked egy jó — *egészséget*,“
 „Oh kérem alássan : fele is elég lesz :
 Beérem, ha kívánsz, egy jó — *feleséget*.“

„De ne légy hát olyan átkozottúl szerény;
 Kívánjak e neked mindenféle áldást?
 „Jaj, uram, azt ne tedd, az én nekem drága,
 Mert azért nekem kell fizetni áldomást.“

„Mi kellene hát még most egy köszöntőben
 Szent Boldog napjára? Légyen véled béke!“
 „Köszönöm alássan, annyi van már ebből,
 Hogy már épen untig elégséges nékem.“

„Ejnye, valamit csak fogadj el hát tőlem :
 Kívánok te néked egy boldog *uj* évet!“
 „Minek *egészen* *uj* ilyen szűk világban?
 Jó lenne tán csak egy *fejlesztés* *év* nékem.
 K-s M-n.

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRÓ ÁDÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram!

Ez hat az a hónap, a melyikben, igen nagyon tisztelt ur biztonsitasa utana „tisztában meglesziünk.“ Jelentek alazatosan, hogy ha így kel contribualnyi ujesztendei gratulatiokra, mint a hogy kezdődött, in mar holnap *tisztában leszek.* Azírt a kinek van míg valami köszönteni valoja hozam, azd míg ma mongyon el, mert igazan mondom, holnap mar potyara fog megaldanyi. Ma pénzírt, holnap ingyen: az nalam igazan meg van.

Ma olvasok megint egy uj brochuret, a melyik azt irta tablara: „mehr Licht!“ Enek meg több vilagitas kel. Nem gondolja meg, hogy milyen draga most a fagyú, meg az olaj. Nem

tud varakoznyi? Majd a nyaron, akkor lesz több „Licht.“

Egyíbirant „Donau-Zeitung“-nak csak azt felelek: vanak Magyarországon zsvanyok, a kik Somogy varmegyiben statariumal kergetnek, od volna nekik szomszidba Stajer, a hol nincsen statarium, zsvanyok míg is Stajerba által nem menek, hanem alhatatosan íthon meg maradnak. Azd hiszi „Donau-Zeitung“ hogy Magyarországon keveseb character meg van becsületes emberekbe, mint zsvanyokba? — Az nem valobansag!

Alazatos szolgálja

Tallerossy Zebulon.

TALLÉROSSY ZEBULON KÉRVÉNYE AZ AKADEMIÁHOZ.

Tekintetes, nagyontudományu tarsansag!

Nem tudom batorkodjam-i föllípnai alazatos kérelmínyemel?

Nem tudom, nem lesz-i egy szo a pusztán-sagba? No de megszokot mar Zebulon pusztán-sagaba kiabalnyi szíp inditvanyokat. Mindenfile kigondolható jó intízmínyeket probaltam már lítire hoznyi s most latom, hogy csak borsot falra hajigaltam.

De nem panaszoalni, de kírnai, alazatosan kírnai jütem nagyon tudományu tarsansag!

Megjöt szokas mostansagaba latin szokat roszul declínyalni s fükíp harmadik declíntiohoz megtartozokat. Így, hogy sokak megemlegetíse által bekövetkeznyi szokot túrelmetlensígbül szarmazo elmelőztetís lefolytan tamatd meg nem halgatatas ne írjen, csak ezt kel megemlegetnyi, hogy: ordo.

Míg első, második harmadik ejtís csak megyen rendes keríkvagasaban, de mar negyedik kibicenti magat, vagyis kibicentik masok s nem ordinem, hanem horrendum! ordinanc!

Míg ha túrelmível hatra nem ilnyik nagyon tudományu gyülekezet, egyet emlegetnyi meg ezt hogy: „finis“ accusativusabol hogy lesz finantz?

Mar latom szegíny Horacot, Virgilt, Cicerot, süt míg azt is, kit nem latok sírjaikban megfordulnyi, a mint megforogjak magokat ilyen beszídek, erratiok, kriminalis corruptiok meghalomas ara!

Oh lingua Cicerinos, quantopere everterunt te ex orbita tua! (Hogy kiforgatak keríkvagasodbul!)

Nem is tudom, hol kísik ezekre fulmen tuum Jupiter?

Mível tehat ez kísik, kírem igen szípen ösensí meg tartoztatasa tekintetíbul minden ilyen corruptiok folytattatasat megakadaloznyi, ugyis divatban van intervenyialnyi mostansagaban.

Alazatos szolgálja

Tallerossy Zebulon.

Jön a farsang!!!

(Rámátlan életkép.)

„Apjok apjok, édes apjok,
Emlékszel-e még a napra,
Midőn szentül tekinténk az
Összeboronáló papra,
Jut-e eszedbe galambom
A várva várt kedves reggel,
Midőn szívünk örömére
Megáldatánk egy gyermekkel!
... Azóta mennyi változás,
Régi csak bonthatlan frigyünk,
Leányunk eladóvá nőtt
S ideje hogy bálba vigyük;
A leányok vásártére
Bálok, színház, a nagy világ
Ezek nélkül ő szépségök
Véka alá rejtett világ.
Költséges helyek mindezek
Hova pompa, csillogás kell,
De a mik megszerezhetők
Rongyos, zsíros papírpénzzel;
Tudod most marhavész dühöng,
Marhántól szabadulnunk kell,
A földed sok — nem birsz vele
Magtárodban zsuzsok, eger,
S ez mind pénzzé tehetőség,
Azzá tegyük édes apjok,
Lányunk sorsa követeli
Tőlünk ezen áldozatot,
Csekéység az — kibőjtöljük
Magunknak még „marad és jut“
Meglásd aprómarhákból is
Szépen helyre takarítjuk,
De a lányt „be kell mutatnunk“
Báلكirálynő lesz a neve,
Mint tündérke igézend és
Hóditand bája — kelleme,
Feje, nyaka kis kacsója
Gyöngy — ékszerrel legyen teli
Kezén zsakmár keztyű, fátyol
Ruháján csipke brüsseli“....
.....
Elnémult a házi doromb,
Mert a férj így vágott szóba:
„Jól értelek — azaz rosszul,
Sommás pénz kell ugy-e — és ha?“
„Ne aggodj kincsem, bizonyos
Lányunk fején a főkötő.
Oly bizonyos a mint mindig
Négyet számlál kétszer kettő.“
— „Jól van eladó mindenem,
Hanem tőled oszt' elvárom:
Hogy add el a leányodat

Illendő — nem potom áron. —
Vége lett a jelenetnek,
Arasznyit hizott az asszony,
Nyelve hatalmával vivott
Vér nélküli diadalon,
A kicsikart „engedélyyel“
Könyökig nyulkál a zsebbe
Szegény farsangra bizza hogy:
„Tett ígérését váltsa be!“

Biczegő Dani.

Borkoresolyák.

= A b-i tiszteletes szenvedélyes de nagyon szerencsétlen vadász volt, — hasztalan vesztegette a drága puskaport. Egyszer elcsalja a földesur hires visláját, s csakhamar talál a kutya egy szép süldő nyulat, megállja gyönyörűen, s az adott jelre kiugratja fekhelyéből... A vadász alig tiz lépésről rá duplázik s szokás szerint téveszt... A vizsla hozzá szalad, körül szagolja, szemébe néz, megfordul és megyen haza... nem volt az az erő melylyel vissza lehetett volna hívni — vagy a tiszteletesnek vadászatra csalni többé.

= N. barátom így szokta vendégeit pincze-mulatságba hívni: „jertek el czimborák lesz minden, aztán majd dalolunk“... aztán párpohár bor után nagy kedvre szottyantja magát, földhöz ver poharat lopót, ujjongat — persze a hordóból nem ihatik senki, s így vége a mulatságnak s meg marad a sok jó bor.

= Közvisgán egy kis leány a szent történetekből Ábrahám historiáját beszélte, midőn a házához szállott három angyalt megvendégelé. — „Mi volt azon vendégségben kis lányom?“ kérdi a tiszteletes. — Volt ott kompri meg minden, felelt a kis bamba.

= A svédek kemény csata után szétrobbantották a számra nézve rettentő nagy orosz sereget. — A czár törzskarával egy magaslaton nézte az egészet, s a mint szétszórt serege rendetlen futásban menekült, jó izűen kezdte kacagni, könye is hullott a nagy nevetésbe, környezői bámulattal fordultak hozzá, s egyik kedvenc tábornoka bátorságot vett magának okát kérdezni a szokatlan nevetésnek.

„Hogy ne kacagnék, midőn ezen lajhár nép úgy fut abba' a nagy ménkö slafrekbba' hogy a nyulat is elfogná.“

= „Beszélj valamit fiam Themistoclesről?“ A gyerek neki veresedve megeresztett hangon kezdi:
„Themistocles a hires Salamisi csász“ (hős helyett).

Magyar Miska ujévi köszöntője az írók s szerkesztőknek

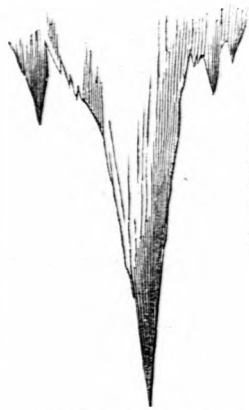
mivel jelenleg a szerkesztő több mint az előfizető.

Leforróbb ohajom ezen a világon a t. urakat mindig — szintén ezen a világon — a két forduló közt látni, hogy magukat szélsőségek által sohase hagyják elragadtatni t. i. hogy ne közelítsenek sem a

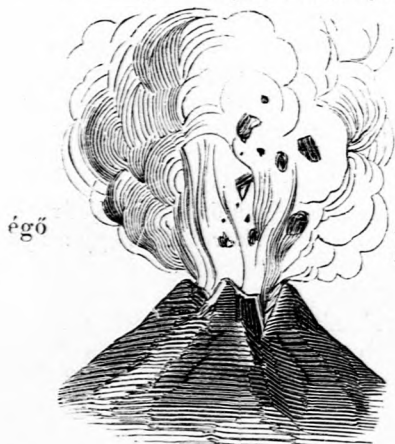
-hoz s kivált az a mi utóbbít illeti, puska-erővel soha élete ellen ne törjenek. Tartózkodjanak az egyenlítő alatt ha izzadságba kerül is, csak-hogy árnyat se merre, s legfőképp maguk álláspontjára ne vessenek.

ukból folyjanak mindig a legszeszeseb dolgok a közönség számára, hogy oly

ne válják vállalataikból, mit a kérlelhetlen részvétlenség elcsap az irodalom színéről, mert az ily csapások nagyon kellemetlenek.

De annyira meg ne tüzesedjenek mint valamely

égő

, a hócsakoly fokig menjen,

hogy ily

-on keresztül az éjszakai fényt ne lássák be-köszönteni.

ezen

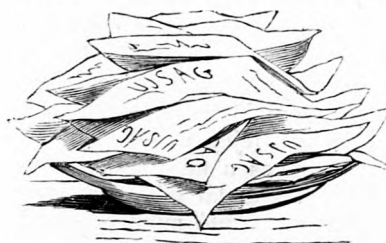
Azért forrón ajánlom nekik — (a jó és rossz megismerésének fája) — tanulmányozását, mert ezen elmulasztásnak fáját már sokan érzék.

Ez sok

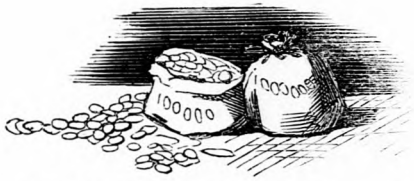

-be került ugyan

de hiába a közönség csak így szereti a neki nyújtott

sha ezen kívánataim csak félig valósultak, mindennap

re-

marad az írók s szerkesztők t. kara mindegyik oly derék

hogy messziről rá lehet ismerni.

Borkoresolyák.

— Anyám! mond egy vadásznak a fia anyjához. én is derék ember szeretnék lenni, mit csináljak hogy azzá legyek? Lépj csak apád nyomdokaiba, elég derék leszel akkor, viszontá az anya! — Jól van, felelé a fiu, de a papa nem engedi ám, ha az erdőre megyek vele, mindig azt mondja: eredj előre, mit sompolyogsz utánam mint a vén agár, s mikor a minap csapást törni mentünk a nagyságos ur vadásztanyájához, jól megszidott a papa azért, hogy nyomdokaiba léptem.

— Garibaldi a világ legnagyobb tábornoka! — már négy hónapja hogy Aspromonte-nál megveretett s mégis még csak most vonul vissza!!! — Caprerába.

Milyen az ördög?

Magyar Miskának

Német Miskának

Lengyelnek

meg ilyen.

Szercesennek

ilyen az ördög.

Szerbnek

pedig ilyen.

Pedig hat valósággal ilyen az ördög.

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Változatosság.

Egyiknek a gyönyör, másinak a nyomor,
Egyiknek a szellem, másinak a gyomor,
Ez sir örömében, az kaczag — bújában.
Bizony e világon sokféle bogár van!
A biz, a — sokféle!

Ez nem szereti a napot: mert *világol*
Amaz meg mert *sötét* — fél az éjszakától,
De olyan teremtést e tarka világban
A ki *önmagát* ne szeretné — nem láttam,
A biz a, — nem láttam!

Van a jó Istennek sokfajta állatja:
Némelyjét az ember ki sem is állhatja,
Kivált az olyakat a kik úgy ránk lesnek,
Megcsípik gallérunk: nos adós fizess meg!
A biz a, — fizess meg!

Azt mondják, volt olyan ember is valaha
Kinek lakóháza egy rozsz hordó vala,
Bort nem ivott vala — de rút kevély vala;
Bölcsnek tarták — pedig be nagy bolond vala!
A biz ő, — a vala!

Ezen a világon minden változandó:
Még Rothschild pénze is bizony elfogyandó.
Bár azt egyhamar meg nem éri halandó:
Mert nála döggivel vagyon ám a bankó,
A biz a, — a bankó.

Ágió, s asszonyok szerelme változik;
Magát áldozza, ki Vénusnak áldozik.
„Örökre szeretlek!” — „Távozzál, megvetlek!”
— No rózsám, én meg az ablakon kivetlek,
A biz a, — kivetlek!

Ismertem asszonyt, ki urát nem szerette
Míg vele élt, s mikor elhagyta, elverte:
Akkor meg utána sóvárgott és epedt...
Asszonyi nemzetség, be furesa a szived
A biz a, — be furesa!

Nincsen a nap alatt semmi maradandó:
Csak a bornak az ő jósága állandó;
Nosza hát barátim — igyunk a csapszékbe
A czudar világnak az egészségére!
A biz a, — igyunk rá!

T—n.

Bölcs vigasztalás.

Izsák. Miért vagy oly bus, Áron?
Áron. Sorsot kell ma huznom...
I. Jobb ha te huzod a sorsot, mintsem hogy téged huzzon a sors.

Furesa ráadás.

A minap B. gróf Milton „Elvesztett paradicsomát” rendelé meg levélben valamelyik pesti könyv-árusnál a pénzt is a levélhez mellékelvén; minthogy pedig ez ama mű árát néhány krajezárral meghaladta, ráadásul egy pár „Kikeriki”-vel szerencsétléték a grófot.

Néhány sor az „Ország tükréből.”

Értéke sir? — Jó sir, megmondom: Nyolcz pence. De, sir! ma éjjel, sir, épen a hogy a boltot zárni akarom, hallom, hogy megint egy másik táblát visz el az ördög. Én sem vagyok rest, sir; kifutok sir, hát az a kis semmirekellő épen akkor illan el onnét, én is utána sir, megcsipem s átadom a constablernek, sir.

Ugyanazon sorok a mint a Fillingerben javítva látták:

Értékét kérdi ön a zsirnak? — Nyolcz pénz! — de jó zsir, mondhatom! — Ma éjjel megint siri csend volt? épen ahogy a boltot zárni akarom, hallom hogy megint egy másik táblát visz el az ördög; Én se lettem volna rest, ha — a zsiröm épen akkor futott ki, mikor az a kis semmire való onnét elillan, én is utána a sirónak, megcsipem s átadom a constablernek; ő persze sirt.

— Valaki azt ajánlotta egy a pesti vízvezetés létrehozásában működő egyénnek, hogy indítványozzon a következő gyűlésben mindenekelőtt egy „paprikáshus vezetést” erre oly kapos lesz a jó víz, hogy a vízvezetés legnagyobb mérvbeni kivételét azonnal biztosítva látni fogják.

— Most már nem tartok attól, hogy a Duna kiöntsön tavasszal, mond a minap egy öreg ur, látván az utcán a sok jéggel megrakott szekeret mert ez a sok kávé meg czukrász az egész árvizet elhor-datja fagyaltnak.

Ama bizonyos csizmadia és felelése kérdései és feleletei.

Oraculum. Az idő nagyon engedékeny lévén, annak tulajdonítható, hogy most olyan nagy sár van.

— — Hugo Victor *Miserable* című drámát irt. (No azt bizonyosan le fogják fordítani, mert nálunk is sok *miserable* dráma van.)

— — A szerbek csináltak okosan: fegyvert hoztattak Oroszországból, megvárták vele a telet, s akkor hozzadják át a Dunán, mikor az be van fagyva, nem kell neki hid s az ellenséges gőzhajók nem akadályozhatják meg benne.

— — (De már mondja meg kend, miért ajándékoznak az anglusok a görögöknek egy egész jó Niát?) Hát hogy a szerbek ellen legyen mit fordítani annak idején. (A fránya tud ezen elmenni, hisz az én időmben a görögöt is, meg a szerbet is úgy hitták, hogy „rácz.“)

— — Utoljára is a rongyos tizkrajczárosok úgy pusztulnak el a világról, hogy a szerkesztőknek küldik be előfizetésül. (Most már tehát az a nóta: hogy

„Valamennyi rongyos bankó.
Mind a szerkesztőknek való.“)

— — (Minek is az anglusnak olyan nagyon az a görög barátság?) Hát annak, hogy ha már a francziának van román szövetsége, a muszkának szerb szövetsége, neki is legyen egy görög szövetsége. (Hm. Tehát egy új czikk a börze ár-folyamban: „Kleine Alliancen, sehr gesucht.“)

— — Amerika két hadviselő fele új évre egymásnak igen szép ujesztendei halottakkal gratulált.

— — Egy lapban ilyen fordítást olvastam: ebből „der ganze Ausschusz wurde vor den miniszter geladen, ezt „az egész kilövést a miniszter előtt töltötték meg.“

— — Párisban ennek az esztendőnek az első napjára ribillót vártak. (Ostoba gondolat! olyankor mikor minden ember azon van, hogy a borralalója után lásson. De még az újságírók se bolondok, hogy *confusiot* csináljanak, a míg a praenumeránsaikat be nem szedték.)

— — (Mért hiják a Függetlent Függetlennek? ezt az egyet mondja meg kend nekem.) Furcsa! Hát mért ne hihatnák Függetlennek? hát az Üstököst nem hiják *Üstökös*-nek, pedig a szerkesztőjének olyan kopasz a homloka, mint a tenyerem.

Fordítások.

Vegyen nekem rajzpapírt. — Vegyen nekem rajzirlapot.

Eben gubát cseréltek. — Sie haben auf Hund guba seinen zottigen Mantel gewechselt.

Lóvá teszik az embert. — Sie verwandeln die Menschen in Pferde.

Furesa kívánság.

Panaszkodol, édes jó Dorka
Hogy nagyon apró az ugorka,
Mért nem lett az orrod ugorka?
Nem panaszkodnál most jó Dorka.

Szerkesztői mondani valók.

Somogybul küldött: „meglesz immár“ című vers nem „lehet meg.“ — „Náncsi“ elfogadtatik. — *Bánfalvára*. A küldött historiai adatot köszönöm.

A küldött „krumplitarhonya recept“ tán csak nem akar virágnyelvben elmondott intés lenni, hogy a drámai művészet nálunk *krumplira fog jutni?*

Kis Kakasnak. Könnyű önnek azt mondani, hogy a felelősséget magára vállalja! de a paragrafusban nem úgy van ám a dolog.

Incse. A küldeményt köszönettel fogadtuk. — *Biczegő Dani*. Az a kicsiny ember, a kihez ön „Well roared“ versét irta olyan védelemben részesül, a milyent ön nem is gyanít. Hagyja mosatlan. *T. E. Nagy-Abony*. Elvárjuk! csak a pápát ne bántsa. Aztán meg a többit sem. Tulajdonképen senkit sem. Mást aztán akárkit bátran. — *A katangkóró* nem közölhető.